

Tràilers

 www.elpuntavui.cat/article/7-vista/8-articles/817556.html

Manuel Cuyàs

Si aquest estiu vaig passar unes hores estupendes llegint *El rastre blau de les formigues*, del poeta menorquí Ponç Pons, ara em delecto amb *La lectura com a pregrària*, del jove filòsof Joan-Carles Mèlich. Els dos llibres tenen en comú que estan confeigits a base de pensaments curts, epigramàtics. Del de Pons ja els en vaig parlar. Sovint hi torno, i quan l'obro em cauen sobre la taula granets de la sorra que les planes van acumular durant les meves lectures a les platges de Menorca. Al de Joan-Carles Mèlich, editat per Fragmenta, una editorial humanista amb impregnació cristiana, s'hi troben pensaments sensacionals com aquests: “Déu creu en mi però jo no sé si crec en ell”, “El més important no és *ser* sinó *ser-hi*”, “Que n'és de difícil, aprendre a perdre's; aprendre a orientar-se, en canvi, no té cap misteri ni interès”. “Hi ha dues maneres d'estudiar *filosofia*: o bé llegint Aristòtil i Kant, o bé llegint Dostoievski i Kafka; amb el pas dels anys prefereixo la segona opció.” Dostoievski i Kafka fan sovintejades aparicions a *La lectura com a pregrària*, juntament amb Freud, Defoe, Beckett, Ionesco, Nietzsche, Cervantes o Hitchcock. El temps, el futur, el jo, l'altre, el tercer...

Què explica l'aparició de llibres d'elaboració lenta i meditada però d'execució el·líptica i lectura ràpida? Potser la influència del Twitter, que tot ho enllesteix amb 140 caràcters? M'ho pregunto, no ho afirmo ni voldria frivolitjar la labor dels epigramàtics. Si de cas frivolitjo sobre mi, que acullo aquests textos encapsulats amb molt de gust. Els periodistes anem per feina i la condensació ens té viciats des del titular.

L'altre dia vaig veure l'obra fílmica de Nil Manrique, un jove de setze o disset anys que ara cursa primer de batxillerat. Ho fa tan bé, que l'ESCAC, l'escola universitària de cine, que el té detectat, ja l'espera a les seves aules. En Nil no fa pel·lícules, només tràilers. Un tràiler, tal com el coneixem, és un reclam publicitari que resumeix una pel·lícula acabada. El jove que dic resumeix en pocs minuts l'argument d'una pel·lícula que encara no ha fet. ¿Són els esborranys de les pel·lícules llargues que realitzarà un dia, quan hagi passat per l'escola i es dediqui a l'ofici, o pensa que amb el resum, l'epigrama, ja n'hi ha prou? Ningú no anirà al cine a veure un tràiler de tres minuts, se'm dirà. Qui parla d'“anar” al cine, amb tants sistemes d'exhibició com hi ha? Qui parla d'un sol tràiler? En Pons i en Mèlich omplen pàgines amb els seus, i són tan suggestius que alguns demanen una reflexió dilatada com una novel·la, una poesia o una pel·lícula senceres.